

Ruim honderd

Het beroep zit momenteel vol ontwikkelingen. De Tweede Kamer heeft geen vertrouwen meer in

accountants, de AFM onderbouwt dat met rapporten, twitteren is de nieuwe manier van actievoeren geworden. We zouden bijna vergeten dat er ook nog een fusie met de NOvAA zit aan te komen. Het blad 'de Accountant' gaat daarmee een nieuwe fase in. Een natuurlijk moment om weer eens na te denken over de invulling van het blad. Een invulling die vanaf januari zal plaatsvinden zonder mijn column.

In 2001 werd het blad volledig gerestyled. Daarin pasten ook de belevenissen van studeren. Hoe kijken zij aan tegen het beroep en de combinatie werken en studeren. Ik krijg de eer om als eerste mijn mening te uiten. Al mijn inspiratie gebruik ik voor die ene column. Het blijft immers bij een keer. Mijn verwachting is dat mijn tekst ergens als opvulling gebruikt zal worden. Inmiddels zijn we ruim honderd columns verder.

Vaak krijg ik de vraag waar ik mijn inspiratie vandaan haal. Geen idee. Ik ga zitten en begin te schrijven. Vaak is het ook voor mij zelf een verrassing waar ik uiteindelijk op uit kom. Dingen die ik zie, combineer ik tot een verhaal. Soms met een boodschap, soms niet. Soms met een boodschap die ik zelf niet had gezien.

'Mooi vind ik serieuze reacties die komen op niet serieus bedoelde columns.'

Het leukste is om reactie te krijgen. Die is er zeker. Sommigen, soms zelfs buiten de accountancy, vinden dat ik hun eigen ervaringen exact heb omschreven. Anderen vinden dat ik mijn eigen nest bevuil en zouden het liefst gas geven als ik oversteek.

Het schrijven van de column heeft mij geleerd om scherp te formuleren. Soms te scherp, maar dat mag. Mooi vind ik serieuze reacties die komen op niet serieus bedoelde columns. Leuk zijn de reacties op wat mensen denken dat ik bedoel. Verrassend vind ik de soms boosaardige reacties waarin mij allerlei ziektes worden toegewenst.

Al die tijd is er veel gebeurd. Binnen de accountancy, binnen mijn carrière en binnen mijn persoonlijke leven. Als ik oude columns doorneem, zie ik mijn ontwikkeling. Maar ook overmoedigheid. Ruim vier jaar voordat ik werkelijk afstudeerde riep ik al dat ik in de eindfase zat. Slechts een keer hoefde ik tegen mezelf in bescherming genomen te worden. Eén column die nadelig had kunnen uitpakken voor mijn carrière heb ik op aanraden vervangen.

Het is tijd voor wat anders. Mijn columns worden niet meer gedrukt. Maar kunnen elke maand nog wel worden geprint.

HOMME IDZERDA